

Chambre des Représentants

SESSION 1963-1964

12 juin 1964.

PROJET DE LOI

tendant à apporter certains aménagements aux lois relatives aux pensions, allocations et indemnités des victimes civiles de la guerre 1914-1918 et de la guerre 1940-1945 et de leurs ayants droit.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA SANTE PUBLIQUE
ET DE LA FAMILLE (1)

PAR M. NAZE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet de loi répond aux vœux des associations patriotiques. Il établit un certain parallélisme entre les droits reconnus aux victimes civiles de la guerre et à leurs ayants droit et ceux accordés aux victimes militaires de la guerre.

Par certaines dispositions, il permet de mettre fin aux contestations nées de l'application de la législation actuelle.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Smedts.

A. — Membres : MM. Allard, Bode, Mme Craeybeckx-Orij, MM. De Mey, Duvivier, Eneman, Lenoir, Michel, Smedts, Mme Van Daele-Huys, Verlackt-Gevaert. — MM. De Cooman, De Pauw, Mme Fontaine-Borguet, M. Hossey, Mme Lambert, M. Nazé, Mme Prince, M. Vanderhaegen, Mme Vanderveken-Van de Plas, M. Vercauteren. — MM. Cornet, Piron.

B. — Suppléants : Mme De Riemaeker-Legot, MM. De Rijck, Meyers, Verboven, Verhenné, Verroken. — MM. Christiaenssens, Geldof, Namèche, Van Cleemput, Van Winghe. — M. D'haeseleer.

Voir :

805 (1963-1964) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964

12 JUNI 1964.

WETSONTWERP

strekkende tot het aanbrengen van sommige aanpassingen aan de wetten betreffende de pensioenen toelagen en vergoedingen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945 en van hun rechthebbenden.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE VOLKSGEZONDHEID
EN VAN HET GEZIN (1).

UITGEBRACHT DOOR DE HEER NAZE.

DAMES EN HEREN,

Dit wetsontwerp komt tegemoet aan de wensen van de patriottische verenigingen. Het brengt een zekere overeenstemming tussen de rechten van de burgerlijke oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden en die van de militaire oorlogsslachtoffers.

Enkele bepalingen ervan zullen een einde maken aan de betwistingen die zijn ontstaan uit de toepassing van de

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Smedts.

A. — Leden : de heren Allard, Bode, Mevr. Craeybeckx-Orij, de heren De Mey, Duvivier, Eneman, Lenoir, Michel, Smedts, Mevr. Van Daele-Huys, Verlackt-Gevaert. — De heren De Cooman, De Pauw, Mevr. Fontaine-Borguet, de heer Hossey, Mevr. Lambert, de heer Nazé, Mevr. Prince, de heer Vanderhaegen, Mevr. Vanderveken-Van de Plas, de heer Vercauteren. — De heren Cornet, Piron.

B. — Plaatsvervangers : Mevr. De Riemaeker-Legot, de heren De Rijck, Meyers, Verboven, Verhenné, Verroken. — De heren Christiaenssens, Geldof, Namèche, Van Cleemput, Van Winghe. — De heer D'haeseleer.

Zie :

805 (1963-1964) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Amendementen.

lement en vigueur, entre l'Administration et la Cour des Comptes.

* * *

La première réunion de votre commission a été consacrée à l'exposé du Ministre de la Santé publique et de la Famille.

Exposé du Ministre.

Le Ministre souligne l'importance du projet de loi : son objet est de faire bénéficier les victimes civiles et leurs ayants droit des améliorations déjà acquises aux ayants droit des victimes militaires.

Dans le passé, les gouvernements et le législateur se sont toujours efforcés de réaliser un certain parallélisme entre les avantages accordés aux deux catégories de victimes de la guerre.

Depuis quelque temps ce parallélisme est rompu : en effet, les lois du 24 avril 1958 et du 11 juillet 1960 ont amélioré le régime et les montants des pensions des veuves et des orphelins des victimes militaires. De plus, deux projets de loi (n°s 631 et 804) actuellement soumis au Parlement proposent l'octroi de nouvelles majorations de pension aux victimes militaires.

Le présent projet tend à rétablir ce parallélisme.

Le Ministre rappelle qu'un comité de travail créé au sein des deux groupes de la majorité a examiné les différents projets et propositions relatifs aux victimes militaires de la guerre.

Dans le cadre des possibilités financières, une programmation a été établie pour les années 1965, 1966 et 1967.

Ensuite de l'intervention du Ministre de la Santé Publique et de la Famille, les victimes civiles de la guerre ont également été intégrées dans cette programmation.

Le Ministre rend hommage à l'excellent travail réalisé par le Conseil d'Etat.

Il énumère ensuite les 9 améliorations apportées au régime des victimes civiles des deux guerres :

L'objet du présent projet de loi est de faire bénéficier les victimes civiles des deux guerres des avantages déjà acquis par les victimes militaires tant par les lois de 1958 et 1960 que par les deux projets actuellement soumis au Parlement.

Les améliorations apportées au régime des victimes civiles des deux guerres peuvent se résumer comme suit :

1. — Une pension réduite est accordée aux veuves des victimes civiles de la guerre 1940-1945 dont le mariage est postérieur au fait dommageable.

Cet avantage avait déjà été accordé aux veuves des militaires par la loi du 24 avril 1958.

2. — En conséquence de cette nouvelle pension de veuve, des allocations et pensions réduites doivent également être octroyées aux orphelins issus de ces mariages postérieurs au fait dommageable.

thans van kracht zijnde wetgeving tussen de Administratie en het Rekenhof.

* * *

De eerste vergadering van uw Commissie was gewijd aan de uiteenzetting van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin.

Uiteenzetting van de Minister.

De Minister legt de nadruk op het belang van dit wetsontwerp : het doel ervan is de burgerlijke slachtoffers en hun rechthebbenden te betrekken bij de verbeteringen die de rechthebbenden van de militaire slachtoffers reeds hebben verkregen.

In het verleden hebben de regeringen en de wetgevende kamers zich altijd ingespannen om een zekere overeenstemming tussen de voordelen voor die beide categorieën van oorlogsslachtoffers te handhaven.

Sedert enkele tijd is dat evenwicht verstoord; immers, de wetten van 24 april 1958 en van 11 juli 1960 hebben het stelsel en de bedragen van de pensioenen voor de weduwen en de wezen der militaire slachtoffers verbeterd. Bovendien worden bij twee wetsontwerpen (n° 631 en n° 804), die thans aan het Parlement zijn voorgelegd, nieuwe verhogingen van de pensioenen voor de militaire slachtoffers voorgesteld.

Het onderhavige ontwerp wil dat evenwicht weer herstellen.

De Minister herinnert eraan dat in de twee meerderheidsfracties een werkcomité werd ingesteld, dat de verschillende ontwerpen en voorstellen betreffende de militaire oorlogsslachtoffers heeft onderzocht.

Voor de jaren 1965-1966 en 1967 werd binnen de grenzen van de financiële mogelijkheden een programma opgesteld.

Ingevolge de bemoeiing van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin werden ook de burgerlijke oorlogsslachtoffers in die programmatie betrokken.

De Minister brengt hulde aan de Raad van State voor zijn voortreffelijke werk.

Hij somt dan de 9 verbeteringen op, die in de voorzieningen voor de burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen zijn aangebracht :

Dit wetsontwerp wil ook aan de burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen de voordelen toekennen, die de militaire slachtoffers reeds genieten krachtens de wetten van 1958 en 1960 of die hun worden verleend bij de twee ontwerpen die thans bij het Parlement aanhangig zijn.

De verbeteringen die in de regeling voor de burgerlijke slachtoffers van de twee oorlogen worden aangebracht, kunnen worden samengevat als volgt :

1. — Aan de weduwen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden, wordt een verminderd pensioen toegekend.

Bij de wet van 24 april 1958 is dit voordeel reeds toegekend aan de weduwen van militairen.

2. — Ingevolge dit nieuwe weduwenpensioen moeten eveneens verminderde vergoedingen en pensioenen worden toegekend aan de wezen uit huwelijken die na het schadelijk feit zijn aangegaan.

3. — Quelle que soit la date du mariage et quelles que soient les causes du décès, une pension au taux plein est prévue pour les veuves des amputés et des invalides à 100 %.

Un tel avantage est déjà accordé depuis 1960 dans le régime des pensions militaires.

4. — Les orphelins d'un invalide répondant aux mêmes conditions recevront également la pension pleine.

5. — Les pensions de veuves des deux guerres sont majorées de 9 % au 1er janvier 1964. Ces nouveaux montants seront encore majorés de 12 % au 1er janvier 1965, de 15 % au 1er janvier 1966 et de 18 % au 1er janvier 1967, ce qui représentera à partir de 1967 une augmentation de 27 % par rapport aux chiffres actuels.

6. — Les pensions d'orphelins issus d'un mariage tant antérieur que postérieur au fait dommageable sont majorées progressivement de 12, 15 et 18 %, ce dernier pourcentage étant atteint en 1967.

7. — Les pensions des ascendants des deux guerres sont augmentées de 25 % à partir du 1er janvier 1965.

De plus, le maximum des revenus d'ascendants permettant l'accès à la pension, a été relevé grâce à l'adaptation à la nouvelle législation sur l'imposition des personnes physiques.

8. — Toutes les pensions des victimes de la guerre 1940-1945 sont majorées progressivement jusque 13,5 % au 1er janvier 1967.

Ceci est la conséquence de la programmation militaire, actuellement soumise au Parlement et qui porte le montant de base de 550 francs à 625 francs.

9. — Enfin, le projet prévoit un ajustement des indemnités spéciales pour les amputés et les aveugles des deux guerres.

Une première précision s'impose : le Conseil d'Etat a estimé qu'il était opportun, à la faveur du présent projet, d'adapter la législation relative aux victimes civiles, aux dispositions de la loi du 12 avril 1960 unifiant les divers régimes de liaison à l'indice des prix de détail.

De ce fait, tous les montants des pensions et indemnités repris dans les lois relatives aux pensions des victimes civiles sont majorés de 12,5 % par le présent projet.

La majoration de 12,5 % des montants actuellement repris dans les lois relatives aux pensions des victimes civiles n'implique pas une augmentation du montant réel des pensions.

En effet, ces montants sont majorés de 12,5 %, mais sont rattachés à l'indice 110 des prix de détail. Il en résulte que le supplément mobile lié aux fluctuations de cet indice qui au 1er janvier 1964, était égal à 18,125 % de la pension à l'indice 100, est ramené à cette même date du 1er janvier 1964, à 5 % de la pension à l'indice 110.

D'autre part les pensions et autres avantages accordés aux victimes civiles sont liés à l'indice général des prix de détail et en vertu des articles 3 et 17, lesdits pensions et avantages sont rattachés à l'indice 110.

Le nouvel article 2 (§ 2, 2e alinéa) des lois coordonnées le 19 août 1921 précise comment il faut calculer le taux

3. — Voor de weduwen van geamputeerden en invaliden 100 % wordt voorzien in een volledig weduwenpensioen ongeacht de datum van het huwelijk en ongeacht de oorzaken van het overlijden.

Een dergelijk voordeel is al sedert 1960 toegekend in de regeling voor de militaire pensioenen.

4. — De wezen van een invalide die aan dezelfde voorwaarden beantwoordt, zullen eveneens een volledig pensioen genieten.

5. — De pensioenen van weduwen uit beide oorlogen worden met 9 % verhoogd met ingang van 1 januari 1964. Deze nieuwe bedragen zullen nog met 12 % worden verhoogd op 1 januari 1965, met 15 % op 1 januari 1966, en met 18 % op 18 januari 1967. Dit komt dus neer op een verhoging met 27 % ten opzichte van de huidige bedragen vanaf 1967.

6. — De pensioenen van wezen uit een huwelijk dat vóór of na het schadelijk feit is aangegaan, worden geleidelijk verhoogd met 12 %, 15 % en 18 %, welk laatste percentage in 1967 wordt bereikt.

7. — De pensioenen van de ascendenten van beide oorlogen worden vanaf 1 januari 1965 verhoogd met 25 %.

Het maximum van het inkomen van de ascendenten dat in aanmerking wordt genomen voor de toekenning van het pensioen, werd verhoogd door de aanpassing aan de nieuwe wetgeving inzake personenbelasting.

8. — Alle pensioenen van de slachtoffers van de oorlog 1940-1945 worden geleidelijk verhoogd tot 13,5 % op 1 januari 1967.

Dit is het gevolg van de militaire programmatie die thans bij het Parlement aanhangig is en waardoor het basisbedrag wordt opgevoerd van 550 frank tot 625 frank.

9. — Ten slotte voorziet het ontwerp nog in een aanpassing van de speciale vergoedingen voor de geamputeerden en de blinden uit beide oorlogen.

Een eerste opmerking moet worden gemaakt in verband met het advies van de Raad van State, die van mening is dat de wetgeving betreffende de oorlogsslachtoffers moet worden aangepast aan het bepaalde in de wet van 12 april 1960 tot eenmaking van de verschillende stelsels van koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen.

Zodoende verhoogt het onderhavige ontwerp alle bedragen van pensioenen en vergoedingen die in de wetten betreffende de pensioenen der burgerlijke slachtoffers voorkomen, met 12,5 %.

De verhoging met 12,5 % van de bedragen die thans voorkomen in de wetten betreffende de burgerlijke slachtoffers hebben geen verhoging van het werkelijke bedrag van de pensioenen ten gevolge.

Immers, die bedragen worden met 12,5 % verhoogd, maar zij worden gekoppeld aan indexcijfer 110 van de kleinhandelsprijzen. Daaruit volgt dat het veranderlijke supplement dat aan de schommelingen van het indexcijfer is gekoppeld — dat op 1 januari 1964 gelijk was aan 18,125 % van het pensioen tegen index 100 — vanaf diezelfde datum wordt teruggebracht tot 5 % van het pensioen tegen index 110.

Anderzijds zijn de pensioenen en andere voordelen die aan de burgerlijke slachtoffers zijn toegekend, gekoppeld aan het algemeen indexcijfer der kleinhandelsprijzen; en krachtens de artikelen 3 en 17 worden de genoemde pensioenen en voordelen aan het indexcijfer 110 gekoppeld.

Het nieuwe artikel 2 (§ 2, 2de lid) van de op 19 augustus 1921 gecoördineerde wetten geeft uitleg over de wijze

d'une pension constituée pour une part, par des infirmités qui sont la conséquence d'un acte patriotique et pour une autre part, par des infirmités qui sont la conséquence de simples mesures de guerre.

Il y a eu des contestations à ce sujet entre l'Administration et la Cour des Comptes.

Dorénavant, le taux de la pension sera calculé comme si tout le dommage résultait d'un acte patriotique.

Les amputés d'un membre supérieur de la guerre 1914-1918 touchent des indemnités d'un montant inférieur à celui accordé aux amputés civils de la guerre 1940-1945 : en vertu du § 4 du nouvel article 2 des lois coordonnées, le taux sera le même pour les deux catégories.

Au § 5 du nouvel article 2 des lois coordonnées le 19 août 1921, il est proposé d'accorder les mêmes indemnités pour cécité aux invalides des deux guerres.

A l'heure actuelle, les invalides de la guerre 1940-1945 sont favorisés.

L'article 2 codifie, en les stabilisant à l'indice 110, les allocations accordées aux veuves et ascendants des victimes civiles de la guerre 1914-1918.

Ces avantages sont inscrits dans le nouvel article 5 des lois coordonnées le 19 août 1921 :

§ 2, 1° : pour les veuves des victimes accidentelles, des taux sont majorés de 18 % au regard des taux actuels.

— les veuves des victimes accidentelles de la guerre 1914-1918 auront la même pension que les veuves des victimes accidentelles de la guerre 1940-1945.

§ 2, 2° : il s'agit d'une majoration de 9 à 12 % à partir du 1er janvier 1964, en faveur des veuves dont le mariage avec la victime est antérieur ou postérieur au fait dommageable.

§ 2, 3° : les veuves des grands invalides auront une pension au taux plein quelles que soient la date du mariage et la cause du décès. Une présomption légale joue en faveur des intéressées : il suffit que le mariage ait duré un an ou moins.

§ 4 : il s'agit d'une adaptation du plafond des revenus au nouveau régime fiscal créé par la loi du 10 novembre 1962 (réforme fiscale).

Le minimum exonéré est majoré de 50 %.

* * *

L'article 3 lie les montants aux fluctuations de l'indice 110 selon les modalités fixées par la loi du 12 avril 1960 unifiant les divers régimes de liaison à l'indice des prix de détail.

Les taux réels sont donc les taux figurant dans le projet de loi majorés de 5 %.

* * *

L'article 4 a pour but de régler une contestation au sujet des munitions abandonnées.

Les mots « (munitions) pris ou repris en inventaire par l'armée » ont été interprétés différemment par les com-

waarop men het bedrag dient te berekenen van een pensioen dar voor een deel tot grondslag heeft de lichaamsgebreken die het gevolg zijn van een vaderlandslievende daad en voor een ander deel de lichaamsgebreken die het gevolg zijn van loutere oorlogsmaatregelen.

Dienaangaande waren er betwistingen tussen de Administratie en het Rekenhof.

Voortaan zal het pensioen worden berekend alsof de gehele schade het gevolg was van een vaderlandslievende daad.

De slachtoffers van de oorlog 1914-1918, die geamputeerd zijn van een van de bovenste ledematen, trekken vergoedingen waarvan het bedrag hoger ligt dan dat hetwelk toegekend wordt aan de burgerlijke geamputeerden van de oorlog 1940-1945 : krachtens § 4 van het nieuwe artikel 2 van de gecoördineerde wetten zal het bedrag hetzelfde zijn voor beide categorieën.

In § 5 van het nieuwe artikel 2 van de op 19 augustus 1921 gecoördineerde wetten wordt voorgesteld aan de invaliden van de beide oorlogen dezelfde vergoedingen wegens blindheid toe te kennen.

Thans zijn de invaliden van de oorlog 1940-1945 bevoorreed.

Artikel 2 codificeert de aan de weduwen en aan de ascendenten van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 verleende uitkeringen en stabiliseert ze op indexcijfer 110.

Die voordelen zijn vervat in het nieuwe artikel 5 van de op 19 augustus 1921 gecoördineerde wetten :

§ 2, 1° : voor de weduwen van de toevallige slachtoffers worden de bedragen vermeerderd met 18 % ten opzichte van de huidige bedragen.

— de weduwen van de toevallige slachtoffers van de oorlog 1914-1918 zullen hetzelfde pensioen hebben als de weduwen van de toevallige slachtoffers van de oorlog 1940-1945.

§ 2, 2° : het betreft een verhoging van 9 tot 12 % vanaf 1 januari 1964 ten gunste van de weduwen wier huwelijk met het slachtoffer vóór of na het schadelijk feit plaats had.

§ 2, 3° : de weduwen van de zwaar-invaliden zullen een volledig pensioen trekken, ongeacht de datum van hun huwelijk en wat ook de oorzaak van het overlijden is. Er is een wettelijk vermoeden ten voordele van de belanghebbenden : het volstaat dat het huwelijk minstens één jaar geduurd heeft.

§ 4 : Het betreft een aanpassing van het maximumbedrag van de inkomsten aan de nieuwe belastingregeling die ingevoerd werd door de wet van 10 november 1962 (belastinghervorming).

Het vrijgesteld minimum wordt verhoogd met 50 %.

* * *

Artikel 3 koppelt de bedragen aan indexcijfer 110, overeenkomstig het bepaalde in de wet van 12 april 1960 tot eenmaking van de verschillende stelsels van koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen.

De werkelijke bedragen zijn dus die welke voorkomen in het wetsontwerp, verhoogd met 5 %.

* * *

Artikel 4 regelt een betwisting in verband met achtergelaten munitie.

De woorden « (munitie) welke in de inventaris van het leger opgenomen of opnieuw opgenomen werd » werden

missions. Le Conseil d'Etat a tranché le cas en spécifiant que le mot « armée » visait uniquement l'armée belge.

Cette interprétation est en contradiction avec la réalité : en conséquence le mot « armée » est remplacé par les mots « armées belligérantes ».

* * *

Les dispositions de l'article 5 règlent un point litigieux.

Actuellement — en vertu de l'article 5, § 1, de la loi du 15 mars 1954 — on déduit de la pension l'indemnité à laquelle donne lieu le même fait dommageable, à l'exception de l'indemnité résultant d'une assurance contractuelle.

Il existe des contestations quant au sens à donner aux mots : « à l'exception de l'indemnité résultant d'une assurance contractuelle ».

Pour éviter ces contestations, il a été proposé de remplacer ces mots par : « à l'exception de l'indemnité résultant d'une assurance individuelle non obligatoire ».

* * *

L'article 6 apporte plusieurs modifications aux dispositions existantes. Toutefois, le 3° est la seule disposition qui constitue une *innovation* par rapport au régime actuel.

Actuellement, un régime différentiel est appliqué aux réfractaires à la Wehrmacht et aux réfractaires au travail.

Le 3° de l'article 6 accorde également aux réfractaires à la Wehrmacht qui ont été découverts par l'ennemi et astreints de force au service militaire, la majoration de 10 % de la pension prévue à l'article 6, § 3, de la loi du 15 mars 1954.

L'article 7 a été inséré dans le projet pour donner satisfaction aux commissions : il accorde la pension aux victimes atteintes de plusieurs infirmités dont les taux d'invalidité cumulés atteignent 10 %.

A l'heure actuelle, deux infirmités de 5 % ne donnent pas droit à la pension.

* * *

L'article 8 dispose ce qui suit :

a) Le 1° stabilise les taux actuels des indemnités d'amputation à l'indice 110 de l'index des prix de détail;

b) Le 2° substitue à la majoration de 25 % instaurée par la loi du 24 avril 1957 à l'égard des indemnités pour grande mutilation (par exemple : la perte de deux membres) une majoration de 45 %;

c) Le 3° tend à mettre fin à une contestation avec la Cour des Comptes qui refusait son visa pour des indemnités pour pertes fonctionnelles.

* * *

L'article 9 apporte de nouvelles dispositions en faveur des veuves et des orphelins.

a) Le 1° introduit à l'article 12, § 4, de la loi du 15 mars 1954 un *1bis* accordant une pension réduite aux veuves des victimes civiles de la guerre 1940-1945 dont le mariage est postérieur au fait dommageable mais antérieur au 29 septembre 1950.

door de Commissies op uiteenlopende wijze geïnterpreteerd. De Raad van State heeft het geval beslecht door te verklaren dat met het woord « leger » alleen het Belgische leger bedoeld wordt.

Deze interpretatie strookt niet met de werkelijkheid : bijgevolg wordt het woord « leger » vervangen door de woorden « oorlogvoerende legers ».

* * *

Door het bepaalde in artikel 5 wordt een betwisting geregeld.

Krachtens artikel 5, § 1, van de wet van 15 maart 1954 wordt de vergoeding wegens hetzelfde schadelijk feit, met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een contractuele verzekering, thans van het pensioen afgetrokken.

Er zijn betwistingen gerezen in verband met de betekenis van de woorden : « met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een contractuele verzekering ».

Om deze betwistingen te voorkomen, wordt voorgesteld de bedoelde woorden te vervangen door « met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een *niet verplichte* individuele verzekering ».

* * *

Artikel 6 brengt verscheidene wijzigingen aan in de bestaande bepalingen. Doch alleen het bepaalde in 3° voert een *nieuwigheid* t.o.v. de huidige regeling in.

Thans wordt een verschillende regeling toegepast op degenen die geweigerd hebben dienst te nemen bij de Wehrmacht en op de werkweigeraars.

Door het 3° van artikel 6 wordt ook aan degenen, die geweigerd hebben dienst te nemen bij de Wehrmacht, daarna door de vijand ontdekt werden en met geweld tot dienstplicht gedwongen werden, de verhoging met 10 % van het in artikel 6, § 3, van de wet van 15 maart 1954 bedoelde pensioen toegekend.

Artikel 7 werd in het ontwerp ingevoegd om de commissies voldoening te schenken : daarin wordt het pensioen toegekend aan de slachtoffers die verscheidene gebrekkigheden hebben, waarvan het samengevoegde invaliditeitspercentage 10 % bereikt.

Op dit ogenblik verlenen twee gebrekkigheden van elk 5 % geen recht op een pensioen.

* * *

In artikel 8 wordt het volgende bepaald :

a) In het 1° wordt het huidige bedrag van de amputatievergoeding onveranderlijk vastgesteld op het peil van het indexcijfer 110 der kleinhandelsprijzen;

b) In het 2° wordt een verhoging met 45 % in de plaats gesteld van de door de wet van 24 april 1957 ingevoerde verhoging met 25 % van de vergoedingen wegens een aanzienlijke verminking (b.v. : het verlies van twee ledematen);

c) Het 3° strekt ertoe een einde te maken aan een betwisting met het Rekenhof, dat zijn visum weigerde voor vergoedingen wegens verlies van lichaamsverrichtingen.

* * *

Artikel 9 bevat nieuwe bepalingen ten voordele van weduwen en wezen.

a) Door het 1° wordt in artikel 12, § 4, van de wet van 15 maart 1954 een *1bis* ingevoegd, waarbij een verminderd pensioen wordt toegekend aan de weduwen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945, wier huwelijk gesloten werd na het schadelijk feit, maar vóór 29 september 1950.

Le deuxième alinéa du même 1bis concerne plus spécialement le cas d'incorporation forcée dans la Wehrmacht (cantons de l'Est) : lorsque ces personnes ont été retenues en captivité au delà du 28 septembre 1945, le mariage devra avoir été contracté dans le délai de 5 ans à dater du retour dans le foyer.

b) En vertu du 2° seront considérés comme ayants droit, les enfants (orphelins) nés d'un mariage postérieur au fait dommageable mais contracté dans les délais prévus.

c) Le 3° tend à combler une lacune de la loi ancienne : il concerne les droits de la marâtre à la qualité d'ayant droit de victime civile.

Actuellement, la marâtre n'est assimilée à la mère de la victime que dans le cas de décès de la mère. Dans certains cas où la mère divorcée n'a pas la qualité d'ayant droit parce qu'elle a abandonné la victime et où la marâtre a élevé et entretenu la victime, celle-ci ne peut obtenir la pension parce que la mère est toujours en vie...

Dans un pareil cas, ni la mère, ni la marâtre n'ont droit à la pension.

Le 3° permettra d'accorder une pension d'ascendant à la marâtre, non seulement en cas de décès de la mère, mais également dans les cas où cette mère ne peut pas prétendre à une pension.

* * *

L'article 10 précise simplement les nouveaux montants à partir du 1er janvier 1964 (taux majorés de 9 %) de la pension des veuves.

* * *

L'article 11 détermine à partir du 1er janvier 1964 le nouveau montant de la partie fixe de la pension des orphelins des victimes civiles de la guerre 1940-1945.

* * *

L'article 12 remplace l'article 15 de la loi du 15 mars 1954. Les précisions données au § 1 mettront un terme à certaines contestations devant les commissions ou avec la Cour des Comptes.

Le § 2 du nouvel article 15 adapte la nouvelle législation à la réforme fiscale : en vertu de l'article 15 actuel les ascendants obtiennent seulement la pension si leurs revenus n'excèdent pas le *minimum exonéré de l'impôt complémentaire personnel* (I. C. P.).

La réforme fiscale a instauré à partir de l'exercice 1964 un impôt global : dès lors, elle impose, une modification de l'article 15 pour ce qui concerne les demandes de pension d'ascendants qui seront introduites à partir du 1er janvier 1965. Le nouveau critère proposé est le suivant : les revenus ne peuvent excéder le *double des minima exonérés de l'impôt des personnes physiques*. Toutefois, l'ascendant aisé n'est pas exclu définitivement. Si une modification intervient dans le montant de ses revenus, il peut toujours réintroduire une demande.

* * *

En ce qui concerne l'article 13, il s'agit d'un assouplissement des conditions du droit à la pension des *veuves et orphelins* des grands invalides civils de la guerre 1940-1945 :

Het tweede lid van ditzelfde 1bis heeft meer in het bijzonder betrekking op de verplichte inlijving bij de Wehrmacht (Oostkantons) : indien deze personen in gevangenschap werden gehouden tot na 28 september 1945, moet het huwelijk aangegaan zijn binnen een termijn van 5 jaar vanaf de dag van de terugkeer naar de haardstede.

b) Krachtens 2° worden als rechthebbenden beschouwd, de kinderen (wezen) geboren uit een huwelijk aangegaan na het schadelijk feit maar binnen de gestelde termijnen.

c) 3° strekt ertoe een leemte in de oude wet aan te vullen : het gaat hier om het recht tot optreden van de stiefmoeder als rechthebbende van het burgerlijk slachtoffer.

Thans wordt de stiefmoeder slechts gelijkgesteld met de moeder van het slachtoffer in geval de moeder overleden is. In sommige gevallen waar de gescheiden moeder niet de hoedanigheid van rechthebbende bezit, omdat zij het slachtoffer in de steek heeft gelaten en waar de stiefmoeder het slachtoffer heeft opgevoed en onderhouden, kan deze geen pensioen bekomen omdat de moeder nog in leven is...

In zulk geval hebben noch de moeder noch de stiefmoeder recht op pensioen.

Dank zij 3° wordt het mogelijk de stiefmoeder een pensioen van ascendent te verlenen, niet alleen in geval van overlijden van de moeder, maar eveneens in de gevallen waar deze moeder geen aanspraak meer kan maken op een pensioen.

* * *

Artikel 10 stelt eenvoudig de nieuwe bedragen van het weduwnpensioen vast, met ingang op 1 januari 1964 (bedrag verhoogd met 9 %).

* * *

Artikel 11 bepaalt vanaf 1 januari 1964 het nieuwe bedrag van het vaste gedeelte van het pensioen der wezen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945.

* * *

Artikel 12 vervangt artikel 15 van de wet van 15 maart 1954. De toelichtingen gegeven bij § 1 maken een einde aan sommige betwistingen voor de commissies of met het Rekenhof.

§ 2 van het nieuwe artikel 15 past de nieuwe wetgeving op de fiscale hervorming aan : krachtens het huidige artikel 15 bekomen de ascendenten slechts hun pensioen indien hun inkomsten niet meer bedragen dan het *minimum dat van de aanvullende personeels belasting (A. P. B.) is vrijgesteld*.

De fiscale hervorming heeft met ingang van het belastingjaar 1964 een globale belasting ingevoerd : een wijziging van artikel 15 met betrekking tot de aanvragen om ascendentenpensioenen die vanaf 1 januari 1965 worden ingediend is dan ook vereist. Het nieuwe voorgestelde criterium luidt als volgt : de inkomsten mogen *het dubbele van de van de personenbelasting vrijgestelde minimum niet te boven gaan*. De welstellende ascendent wordt evenwel niet definitief uitgesloten. Indien een wijziging intreedt in zijn inkomsten, kan hij altijd opnieuw een aanvraag indienen.

* * *

Wat artikel 13 betreft, het gaat hier om een versoepeling van de voorwaarden van het recht op *pensioen van de weduwen en wezen* der grote burgerlijke zwaar-invaliden van de oorlog 1940-1945 :

1) La pension est accordée, quelle que soit la date du mariage et quelles que soient les causes du décès aux veuves des invalides civils de la guerre 40-45 qui jouissent depuis un an au moins avant leur décès, soit d'une pension calculée au taux d'invalidité de 100 %, soit d'une indemnité pour amputation d'un membre supérieur ou d'un membre inférieur.

2) Cet article introduit une innovation pour les orphelins des grands invalides :

Ceux-ci obtiennent :

1°) les indemnités prévues à l'article 14, § 1 de la loi du 15 mars 1954 modifié par l'article 6, 12°, a), de la loi du 24 avril 1957;

2°) la pension d'orphelin au taux plein.

* * *

L'article 14 apporte une petite modification de la procédure demandée par le département des Affaires étrangères : à l'heure actuelle, les requérants sont tenus d'élire domicile en Belgique et les requérants établis à l'étranger élisent généralement leur domicile au Ministère des Affaires étrangères. La disposition de l'article 14 allègera le travail de ce département.

* * *

L'article 15 apporte une simple modification de la procédure de la loi du 15 mars 1954 en ce qui concerne les révisions quinquennales des taux.

* * *

Les dispositions de l'article 16 permettront d'éviter des contestations avec la Cour des Comptes, ($\pm$ 80 dossiers).

* * *

L'article 17 lie les pensions, allocations et indemnités à l'indice 110.

* * *

L'article 18, comme l'article 2, améliore le taux de la pension des veuves et des ascendants.

§ 1 : La majoration du taux des montants des indemnités accordées aux veuves des victimes civiles de la guerre est de :

12 % au 1er janvier 1965;
15 % au 1er janvier 1966;
18 % au 1er janvier 1967.

Ces pensions sont donc majorées au total de 27 % au 1er janvier 1967.

§ 2 : Pour les ascendants, la majoration est de 25 % à partir du 1er janvier 1965.

* * *

L'article 19, comme l'article 18, concerne les pensions des invalides civils de la guerre 1940-45 qui sont majorées de :

3,60 % au 1er janvier 1965;
8,10 % au 1er janvier 1966;
13,50 % au 1er janvier 1967.

1) Het pensioen wordt verleend, ongeacht de datum van het huwelijk en de oorzaken van het overlijden, aan de weduwen van de burgerlijke invaliden van de oorlog 1940-1945 die reeds ten minste één jaar vóór hun overlijden het genot hadden, hetzij van een pensioen berekend tegen een invaliditeitspercentage van 100 %, hetzij van de vergoeding wegens amputatie van een der bovenste of onderste ledematen.

2) Bij dit artikel wordt een nieuwigheid ingevoerd voor de wezen van de zwaar-invaliden :

Deze bekomen :

1°) de vergoedingen waarin wordt voorzien bij artikel 14, § 1, van de wet van 15 maart 1954, gewijzigd door artikel 6, 12°, a), van de wet van 24 april 1957;

2°) het volle wezenpensioen.

* * *

Artikel 14 brengt een kleine wijziging aan in de procedure waarom het departement van Buitenlandse Zaken verzocht : vooralsnog zijn de aanvragers verplicht hun woonplaats in België te kiezen, en de aanvragers die in het buitenland zijn gevestigd kiezen doorgaans hun woonplaats in het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Het bepaalde in artikel 14 zal het werk van dit departement verlichten.

* * *

Artikel 15 brengt een eenvoudige wijziging aan in de procedure van de wet van 15 maart 1954 met betrekking tot de vijfjaarlijkse herzieningen van de bedragen.

* * *

De bepalingen van artikel 16 zullen het mogelijk maken betwistingen met het Rekenhof te voorkomen ($\pm$ 80 dossiers).

* * *

Door artikel 17 worden de pensioenen, uitkeringen en vergoedingen aan het indexcijfer 110 gekoppeld.

* * *

Evenals artikel 2 brengt artikel 18 een verbetering inzake bedrag van de weduwen- en ascendentpensioenen.

§ 1 : De verhoging van de bedragen der aan de weduwen van burgerlijke oorlogsslachtoffers toegekende vergoedingen belooft :

12 % op 1 januari 1965;
15 % op 1 januari 1966;
18 % op 1 januari 1967.

In totaal zijn deze pensioenen dus met 27 % verhoogd op 1 januari 1967.

§ : Voor de ascendenten bedraagt de verhoging 25 % met ingang van 1 januari 1965.

* * *

Evenals artikel 18 heeft artikel 19 betrekking op de pensioenen der burgerlijke invaliden van de oorlog 1940-1945, die worden verhoogd met :

3,60 % op 1 januari 1965;
8,10 % op 1 januari 1966;
13,50 % op 1 januari 1967.

Le projet de loi tient compte, dans toute la mesure du possible, des revendications présentées par les diverses fédérations des victimes civiles. Il est étroitement adapté aux avantages accordés aux victimes militaires et entraîne une charge financière importante qui ne peut être dépassée.

Ce texte modifie les lois existantes déjà fort compliquées. Aussi a-t-il un caractère technique qui peut parfois apparaître d'une lecture difficile.

Discussion générale.

Plusieurs membres déplorent que le projet n'ait pas réouvert les délais pour l'introduction des demandes. Certaines personnes ont négligé d'introduire leur demande parce qu'elles se croyaient suffisamment bien portantes pour subvenir à leurs besoins. Ce n'est parfois que plusieurs années après les faits que l'invalidité s'est manifestée.

Le Ministre rappelle à ce sujet que les intéressés ont eu 15 ans pour introduire leur demande. Où trouveront-ils les pièces justificatives après tant d'années? Les services administratifs seraient d'ailleurs placés devant une situation difficile. Le Ministre déclare, en outre, que des plaintes au sujet de la procédure d'examen des dossiers ne lui ont pas été signalées. Il souhaite que des cas précis lui soient mentionnés.

Un membre constate que le projet de loi contient une programmation qui s'étend sur plusieurs années; il déplore que la Commission ne dispose pas à la lecture du projet, des éléments nécessaires pour se faire une opinion sur la programmation elle-même.

Il estime cependant qu'une série d'adaptations techniques contenues dans le projet mettront fin à un certain nombre de litiges qui sont pendants entre l'administration et la Cour des Comptes. Ces adaptations ont-elles une répercussion favorable aux victimes civiles de la guerre?

Le Ministre rappelle que le projet a un triple objectif :

1°) légalliser à l'avantage des intéressés, une série de difficultés techniques. Il s'agit surtout de mettre fin à des contestations avec la Cour des Comptes; certaines dispositions tiennent compte de la jurisprudence en la matière;

2°) assurer le parallélisme entre les deux catégories de victimes de la guerre, les victimes civiles et militaires;

3°) incorporer la programmation résultant de la volonté d'assurer le parallélisme.

Le Ministre rappelle qu'à l'occasion du dépôt par le gouvernement du projet de loi n° 631, un groupe de travail a été formé au sein du gouvernement auquel ont été adjoints des délégués des deux groupes de la majorité. Ce groupe de travail a examiné les amendements ainsi que les propositions de loi similaires. En ce qui concerne le choix des avantages à accorder, il a été convenu que les milieux intéressés devraient être consultés. Au sujet de l'incidence financière le Gouvernement en prend évidemment la responsabilité.

Quelle est cette incidence financière? Pour l'année 1965, l'augmentation est de l'ordre de 100 millions de francs; pour 1966, 150 millions et pour 1967, 200 millions. Ces

Het wetsontwerp houdt zoveel mogelijk rekening met de eisen van de verschillende verenigingen van burgerlijke slachtoffers. Het is nauwkeurig aangepast aan de voordelen toegekend aan de militaire slachtoffers en het brengt een aanzienlijke financiële last met zich die niet mag worden overschreden.

Deze tekst wijzigt de reeds erg ingewikkelde bestaande wetten. Hij is dan ook van technische aard, waardoor de lectuur ervan op sommige plaatsen moeilijk is.

Algemene bespreking.

Verscheidene leden betreuren dat bij het ontwerp de termijnen voor het indienen van de aanvragen niet opnieuw werden opengesteld. Sommige personen hebben verzuimd hun aanvraag in te dienen omdat zij dachten gezond genoeg te zijn om in hun behoeften te voorzien. In sommige gevallen is de invaliditeit pas verscheidene jaren na de feiten gebleken.

In dit verband herinnert de Minister eraan dat de betrokkenen 15 jaar tijd hebben gehad om hun aanvraag in te dienen. Waar gaan zij na zoveel jaren de bewijsstukken vinden? De administratieve diensten zouden overigens voor een moeilijke toestand komen te staan. Voorts verklaart de Minister dat hem geen klachten over de procedure bij het onderzoek van de dossiers ter kennis zijn gebracht. Hij verlangt dat hem preciese gevallen worden medegedeeld.

Een lid constateert dat het wetsontwerp voorziet in een programmatie die zich uitstrekt over verscheidene jaren; hij betreurt dat de Commissie bij het lezen van het ontwerp niet beschikt over de nodige gegevens om zich over de programmatie zelf een beeld te vormen.

Hij is van oordeel dat door een reeks technische aanpassingen, waarin het ontwerp voorziet, een einde zal worden gemaakt aan een aantal geschillen die hangende zijn tussen de administratie en het Rekenhof. De vraag is of die aanpassingen gunstig uitvallen voor de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

De Minister herinnert eraan dat met het ontwerp drie doeleinden worden nagestreefd :

1°) het vastleggen van een voor de betrokkenen gunstige wettelijke regeling voor een reeks technische moeilijkheden. Het komt er vooral op aan, een einde te maken aan bepaalde geschillen met het Rekenhof; in sommige bepalingen wordt rekening gehouden met de desbetreffende rechtspraak;

2°) het tot stand brengen van een parallélisme tussen de twee categorieën van oorlogsslachtoffers, de burgerlijke en de militaire;

3°) invoeging van de programmatie, die voortvloeit uit het streven naar parallélisme.

De Minister herinnert eraan dat naar aanleiding van de indiening van het wetsontwerp n° 631 door de Regering, deze in haar midden een werkgroep heeft aangesteld, waaraan afgevaardigden van de twee meerderheidsfracties werden toegevoegd. Deze werkgroep heeft de amendementen evenals de gelijkaardige wetsvoorstellen onderzocht. Wat betreft de keuze der te verlenen voordelen werd overeen gekomen dat de betrokken kringen zouden moeten worden geraadpleegd. Met betrekking tot de financiële terugslag neemt de Regering vanzelfsprekend haar verantwoordelijkheid op.

Hoe groot is deze financiële terugslag? Voor het jaar 1965 bedraagt de verhoging 100 miljoen frank; voor 1966, 150 miljoen, en voor 1967, 200 miljoen. Deze bedragen heb-

montants concernent uniquement les victimes militaires. Le Gouvernement, à la requête du Ministre de la Santé publique et de la Famille, a mis à sa disposition les moyens financiers supplémentaires permettant de rétablir le parallélisme entre le régime des victimes civiles et celui des victimes militaires des deux guerres. Le Ministre de la Santé publique et de la Famille a été autorisé à incorporer la programmation dans le présent projet de loi.

Un membre demande si la veuve d'un invalide victime de la guerre touche la pension, quelle que soit la cause du décès de son époux. Le Ministre répond que la veuve d'un invalide victime de la guerre a droit à la pension quelle que soit la cause du décès de l'époux, à condition qu'il s'agisse d'un invalide à 100 % ou d'un amputé civil bénéficiaire d'une invalidité de 80 % au moins et enfin, à la condition que le mariage ait duré un an au moins.

Un membre souhaite obtenir des précisions au sujet des dépenses supplémentaires qui résulteront de la présente loi, dans les années à venir.

Le Ministre communique les chiffres suivants :

au 1er janvier 1964, une première augmentation de 21 millions;
au 1er janvier 1965, une augmentation de 57.500.000 francs;
au 1er janvier 1966, une augmentation de 68.350.000 francs;
au 1er janvier 1967, une augmentation de 80.400.000 francs.

Ces dépenses seront inscrites au budget de la Santé publique. Pour le calcul de ces charges, il a été tenu compte du coefficient de décès et de l'avancement en âge des orphelins.

Discussion des articles.

L'article 1er est adopté à l'unanimité.

A l'article 2, un membre déclare ne pas comprendre les raisons qui incitent le Gouvernement à s'en tenir à l'âge de 18 ans pour l'octroi des allocations aux enfants des victimes civiles de la guerre. Il est notoire, dit-il, que la plupart des jeunes gens n'ont pas de revenus propres à l'âge de 18 ans. La législation sur les allocations familiales prévoit qu'à partir du 1er octobre 1964, des allocations seront accordées aux étudiants jusqu'à l'âge de 25 ans. Il propose d'accorder les allocations aux enfants jusqu'à l'âge de 21 ans.

Le Ministre fait remarquer que le chapitre Ier comporte la codification des avantages alloués aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 et à leurs ayants droit. Il s'agit essentiellement de modifications aux lois sur les réparations à accorder à ces victimes et qui ont été coordonnées le 19 août 1921. Il est évident que ces victimes n'ont plus d'enfants en âge de recevoir des allocations familiales. C'est à l'article 11 que la proposition de l'honorable membre devra être examinée. Il déclare néanmoins, être disposé à examiner le problème soulevé. Si cet amendement a une incidence financière importante, il s'y opposera. En effet, il faut considérer le problème de la rétroactivité car une charge importante pourrait en résulter.

Un membre fait remarquer à ce sujet que les personnes qui, dans le passé, n'auraient touché les allocations que jusque l'âge de 18 ans se verraient lésées.

ben uitsluitend betrekking op de militaire slachtoffers. Op verzoek van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin heeft de Regering hem de beschikking gegeven over bijkomende financiële middelen, waardoor het vroeger parallelisme tussen de regeling voor de burgerlijke slachtoffers en die voor de militaire slachtoffers van de twee oorlogen kan worden hersteld. De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin werd gemachtigd de programmatie in het huidige wetsontwerp op te nemen.

Een lid vraagt of de weduwe van een oorlogsinvalide het pensioen ontvangt, ongeacht de doodsoorzaak van haar echtgenoot. De Minister antwoordt dat de weduwe van een oorlogsinvalide recht heeft op het pensioen. De doodsoorzaak van de echtgenoot speelt geen rol, doch de invaliditeit van deze laatste moet 100 % bedragen (ten minste 80 % indien het een burgerlijk geamputeerde betreft) en het huwelijk moet ten minste een jaar hebben geduurd.

Een lid wenst nadere gegevens te bekomen over de aanvullende uitgaven waartoe deze wet tijdens de komende jaren aanleiding zal geven.

De Minister deelt de volgende cijfers mede :

op 1 januari 1964, een eerste verhoging van 21 miljoen frank;
op 1 januari 1965, een verhoging van 57.500.000 frank;
op 1 januari 1966, een verhoging van 68.350.000 frank;
op 1 januari 1967, een verhoging van 80.400.000 frank.

Deze uitgaven komen ten laste van de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid. Voor de berekening ervan werd rekening gehouden met de sterftecijfer en de hogere leeftijd van de wezen. De algemene bespreking is besloten.

Artikelsgewijze bespreking.

Het eerste artikel wordt eenparig aangenomen.

Bij artikel 2 verklaart een lid dat hij niet begrijpt waarom de Regering de leeftijd van 18 jaar behoudt voor de toekenning van de uitkeringen aan de kinderen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers. Iedereen weet, zo betoogt hij, dat de meeste jongelui op de leeftijd van 18 jaar niet over een eigen inkomen beschikken. De wetgeving op de kinderbijlagen bepaalt dat, vanaf 1 oktober 1964, bijlagen zullen worden uitgekeerd aan de studenten tot de leeftijd van 25 jaar. Hij stelt voor uitkeringen aan de kinderen te verlenen tot de leeftijd van 21 jaar.

De Minister merkt op dat in hoofdstuk I de voordelen worden vastgelegd die aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en aan hun rechthebbenden worden toegekend. Het betreft vooral wijzigingen in de wetten op de aan bedoelde slachtoffers toe te kennen vergoedingen; deze wetten werden op 19 augustus 1921 gecoördineerd. Het spreekt vanzelf dat deze slachtoffers geen kinderen meer hebben die nog kinderbijslag kunnen genieten. Het voorstel van het lid dient bij artikel 11 te worden besproken. De Minister verklaart zich niettemin bereid om het opgeworpen probleem te onderzoeken. Indien de financiële terugslag van het amendement aanzienlijk mocht zijn, zal hij er zich tegen verzetten. Het probleem van de terugwerkende kracht dient inderdaad onder ogen te worden genomen, daar er een zeer zware last kan mede gemoeid zijn.

In dit verband merkt een lid op dat de personen die vroeger slechts uitkeringen tot de leeftijd van 18 jaar genoten hebben zouden benadeeld zijn.

Les articles 3 et 4 sont adoptés à l'unanimité.

A l'article 5, un membre estime que la rédaction du texte suscitera inévitablement des contestations. Il ne peut accepter que les rentes pour accidents du travail soient déduites des pensions et allocations accordées par cette loi. Selon lui, l'explication donnée dans l'exposé des motifs en ce qui concerne l'article 5 est peu claire. Il déclare que la nature de l'assurance contre les accidents du travail est toujours controversée car on estime souvent qu'il s'agit d'une assurance obligatoire.

Le Ministre précise le sens de l'article en discussion. Ne sont déductibles des pensions et allocations accordées par la présente loi que les indemnités ou rentes payées en raison du même fait dommageable et à l'exception de l'indemnité résultant d'une assurance individuelle non obligatoire.

Il s'agit donc d'indemnités dues en raison du fait dommageable ouvrant le droit à la pension de victime civile. Les rentes pour accident du travail à prendre en considération sont celles résultant d'un fait de guerre.

Qu'est-ce qu'une assurance individuelle non obligatoire ? C'est, par exemple, l'assurance contractée par un employeur pour couvrir les risques d'accident du travail de son personnel. En effet, la loi n'oblige pas l'employeur à s'assurer contre ces risques, elle l'oblige seulement à intervenir financièrement quand l'un des membres de son personnel est accidenté.

La commission unanime décide de modifier comme suit le texte de l'article 5 :

- a) à l'article 5, entre les mots « constituant » et « une » sont insérés les mots « en faveur de la victime ».
- b) les mots « non obligatoire » sont supprimés.

L'article 5 ainsi amendé est adopté à l'unanimité.

Les articles 6, 7, 8, 9, 10 sont adoptés à l'unanimité.

Au cours de la discussion de l'article 11, en réponse à la question posée par un membre au sujet de la fixation à 21 ans de la limite d'âge, le Ministre fait remarquer qu'un traitement plus favorable est réservé aux plus malheureux.

La Commission décide de réserver son vote sur cet article.

A l'article 12, un membre signale qu'au § 2, 1°, il est fait état de l'impôt complémentaire personnel alors que la réforme fiscale a supprimé cette notion. Le Ministre attire l'attention sur le fait que les règles anciennes restent d'application pour les demandes de pension introduites au cours de l'année 1964 et des années antérieures. Dans ces cas, l'exercice à prendre en considération est l'exercice 1963 ou celui des années antérieures, c'est-à-dire un exercice régi par les lois coordonnées relatives aux impôts sur le revenu. Lorsqu'il s'agira de demandes introduites à partir du 1er janvier 1965, les bases d'imposition à prendre en considération seront celles de l'exercice 1964 ou d'un exercice ultérieur, ou encore des exercices soumis à l'application de la nouvelle loi fiscale.

L'article 12 est adopté à l'unanimité.

Les articles 13 à 30 sont adoptés à l'unanimité.

A l'article 31, un membre demande si les crédits nécessaires en 1964 seront prévus dans un feuilleton supplémentaire. Le Ministre répond affirmativement.

L'article 31 est adopté à l'unanimité.

* * *

De artikelen 3 en 4 worden eenparig aangenomen.

Bij artikel 5 oppert een lid de mening dat de redactie van de tekst onvermijdelijk aanleiding zal geven tot betwisting. Hij aanvaardt niet dat de renten wegens arbeidsongevallen worden afgetrokken van de bij deze wet toegekende pensioenen en uitkeringen. Volgens hem is de in de memorie van toelichting verstrekte commentaar in verband met artikel 5 niet zeer duidelijk. Hij verklaart dat de aard van de verzekering tegen arbeidsongevallen nog steeds omstreden is, daar men vaak meent dat het hier een verplichte verzekering geldt.

De Minister verschaft uitleg over de strekking van het behandelde artikel. Van de bij deze wet toegekende pensioenen en vergoedingen mogen slechts worden afgetrokken de vergoedingen of renten welke wegens hetzelfde schadelijk feit worden uitgekeerd, met uitzondering van de vergoeding welke voortspuit uit een niet verplichte individuele verzekering.

Het betreft dus vergoedingen die verschuldigd zijn op grond van het schadelijk feit dat aanleiding geeft tot het recht op het pensioen van burgerlijk slachtoffer. De arbeidsongevallenrenten die in aanmerking moeten genomen worden zijn die welke voortvloeien uit een oorlogsfeit.

Wat is een niet-verplichte individuele verzekering ? Dat is, b.v., de door een werkgever aangegane verzekering tegen arbeidsongevallen van zijn personeel. De wet verplicht de werkgever immers geenszins tot een verzekering tegen die risico's; zij verplicht hem slechts financieel tussenbeide te komen wanneer een zijner personeelsleden een ongeval overkomen is.

De Commissie beslist eenparig artikel 5 als volgt te wijzigen :

- a) in artikel 5, na het woord « schadeloosstelling », invoegen : « ten gunste van het slachtoffer »;
- b) de woorden « niet verplichte » weglaten.

Het aldus gewijzigde artikel 5 wordt eenparig aangenomen.

De artikelen 6 tot en met 10 worden eenparig aangenomen.

Tijdens de beraadslaging over artikel 11 merkt de Minister op, in verband met een vraag die een lid stelde omtrent de vaststelling van de leeftijdsgrens op 21 jaar, dat voor de ongelukkigsten in een gunstiger regeling is voorzien.

De Commissie beslist de stemming over dit artikel aan te houden.

Bij artikel 12 signaleert een lid dat in § 2, 1°, gewag wordt gemaakt van de aanvullende personele belasting, terwijl de fiscale hiervorming dat begrip afgeschaft heeft. De Minister vestigt er de aandacht op dat de vroegere regelen van toepassing blijven voor de pensioenaanvragen die tijdens 1964 en de vorige jaren zijn ingediend. In die gevallen is het dienstjaar dat in aanmerking moet worden genomen, het dienstjaar 1963 of dat van de vorige jaren, d.w.z. een dienstjaar dat wordt beheerd door de gecoördineerde wetten betreffende de inkomstenbelastingen. Wanneer het zal gaan om aanvragen die vanaf 1 januari 1965 zijn ingediend, zullen de belastinggrondslagen die in aanmerking moeten worden genomen, die van het dienstjaar 1964 zijn, of van een later dienstjaar, of ook nog van de dienstjaren die onder de nieuwe belastingwet vallen.

Artikel 12 wordt eenparig aangenomen.

De artikelen 13 tot 30 worden eenparig aangenomen.

Bij artikel 31 vraagt een lid of de voor 1964 nodige kredieten op een lijst van bijkredieten zullen voorkomen. Het antwoord van de Minister luidt bevestigend.

Artikel 31 wordt eenparig aangenomen.

* * *

La Commission ayant adopté tous les articles du projet de loi, à l'exception de l'article 11, votre rapporteur, avec le consentement du Président de la Commission, vous présente ce premier rapport de façon à informer la Chambre dès maintenant en vue du débat en séance publique.

L'article 11 a été réservé en vue de l'examiner lors d'une prochaine séance à la lumière d'explications complémentaires qui seront fournies par le Ministre.

Un rapport complémentaire sera présenté à l'issue de cette dernière réunion.

Le Rapporteur,

A. NAZÉ.

Le Président,

J. SMEDTS.

ARTICLE AMENDÉ PAR LA COMMISSION.

Art. 5.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

L'article 5, § 1er, alinéa 1er, de la même loi, est remplacé par la disposition suivante :

« Les pensions et allocations accordées par la présente loi constituent en faveur de la victime une réparation forfaitaire; toute indemnité payée en raison du même fait dommageable en est déduite, à l'exception de l'indemnité résultant d'une assurance individuelle. »

Daar de Commissie alle artikelen van het wetsontwerp, met uitzondering van artikel 11, heeft aangenomen, legt uw verslaggever, met de instemming van de Voorzitter van de Commissie, U dit eerste verslag voor zulks om de Kamer reeds nu voor te lichten met het oog op de beraadslaging in openbare vergadering.

Artikel 11 is in beraad gehouden om het op een volgende vergadering aan beraadslaging te onderwerpen in het licht van aanvullende uitleg, die de Minister zal verstrekken.

Na die vergadering zal dan een aanvullend verslag worden opgesteld.

De Verslaggever,

A. NAZÉ.

De Voorzitter,

J. SMEDTS.

ARTIKEL GEWIJZIGD DOOR DE COMMISSIE.

Art. 5.

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

Artikel 5, § 1, eerste lid, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« De bij deze wet toegekende pensioenen en uitkeringen vormen ten gunste van het slachtoffer een forfaitaire schadeloosstelling; elke vergoeding uitgekeerd wegens hetzelfde schadelijk feit wordt daarvan afgetrokken, met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een individuele verzekering. »